

Contactblad van de R.K. Geloofsgemeenschap Oirschot en Spoordonk

Parochie Sint-Odulphus van Brabant

DECEMBER 2024

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

Mooie "Dag van Bemoediging" 2024

Op donderdag 24 oktober vond de jaarlijkse "Dag van Bemoediging" weer plaats. Deze bijeenkomst, georganiseerd door de bezoekgroep van geloofsgemeenschap Oirschot en Spoordonk in samenwerking met onze parochie, heeft als doel om oudere mensen die veelal aan huis gebonden zijn een zinvolle en leuke dag te bezorgen. Dat hieraan behoefte bestaat bleek uit de vele aanwezigen, maar liefst ruim honderd gasten waren op deze dag aanwezig. Zij werden door de bezoekgroep hartelijk ontvangen met een kop koffie/thee en krentenbrood. Ook pastoor Spooren hield een welkomstwoord.

Om 11.00 uur was het tijd voor de Eucharistieviering welke werd voorgegaan door pastoor Felie Spooren met assistentie van pastor Spijkers, pastor Van Nunen en stagiair Berend van den Berg. (Laatstgenoemde heeft op 9 november uit handen van Bisschop de Korte zijn wijding tot diaken mogen ontvangen.) De gezangen in de H. Mis werden verzorgd door seniorenkoor 'de Naklank', en pastor Van Nunen sprak tijdens de overweging bemoedigende woorden. Er hing een zeer aangename sfeer in de grote zaal.

Na deze viering konden alle aanwezigen genieten van een door Zalencentrum 't Zand goed verzorgde lunch, met tomatensoep, ragoutpasta en suikerbrood. Een korte rustpauze volgde, waarin men even kon ontspannen en wat

bijbuurten. Inmiddels had een Shantykoor zich opgesteld. Dit zeemanskoor bestaande uit maar liefst 24 zangers met de mooie naam 'Nooit te water' wist in hele korte tijd een hele gezellige sfeer te scheppen, en was een schot in de roos.

Onder het genot van een drankje en een soesje vloog de tijd voorbij, en na nog een keer uit volle borst met z'n allen "Daar in dat kleine Café aan de haven", kwam er een einde aan een hele gezellige, maar bovenal zéér waardevolle "Dag van Bemoediging". *Piet van den Akker.*

Een blik op mijn stage in de parochie

Beste mensen.

Sinds juni 2023 mocht ik in aanloop naar de wijdingen stagelopen als priesterstudent in de parochie Sint Odulphus van Brabant. Om te ervaren hoe het is om voltijds in een parochie actief te zijn ben ik toen ook verhuisd naar de pastorie in Oirschot. Alhoewel ik er erg naar uitkeek om naar Oirschot te gaan moest ik er ook wel wat over peinen, want ik had nog nooit in een dorp gewoond. Gelukkig viel het allemaal mee en loop ik al die tijd met veel plezier stage. Onze parochie strekt zich uit over een groot gebied en ik vind het erg mooi om op al de verschillende plekken actief te mogen zijn.

De hartelijkheid en openheid die ik veel tegenkom spreken mij erg aan. Evenals de 'eenheid in verscheidenheid' tussen de verschillende kerklocaties, maken het werken erg plezierig. Veel zaken waren nieuwe ervaringen voor mij, zoals de doopvoorbereidingen, het vergaderen in verschillende verbanden, het voorbereiden van een uitvaart, het

meegaan naar een bediening en het rondbrengen van de ziekencommunie. Leren in de praktijk gaat niet vanzelf en ik ben heel blij dat ik hier terecht ben gekomen bij fijne parochianen, vrijwilligers en pastores. In zo'n omgeving leren en nieuwe ervaringen opdoen vind ik heel waardevol en is een goede bodem voor de toekomst. Veel dank dan ook aan u als parochiaan! Dank ook aan de pastores, speciaal aan pastoor Spooren die van dichtbij mijn stage begeleidt, maar zeker ook aan de andere pastores voor de plezierige samenwerking.

Nu ik diaken ben mag ik mijn taken in onze parochie verder zetten, waar ik erg naar uitkijk. Hier horen voor mij ook nieuwe taken bij, als dopen, huwelijken, uitvaarten en het assisteren tijdens vieringen.

Heel veel dank aan u allen voor de plezierige stageperiode en ik hoop dat we samen mogen blijven bouwen aan onze mooie parochie en blijvend treden in de voetsporen van de Heilige Odulphus, met Christus op weg gaan en getuigen zijn van Zijn liefde.

Berend van den Berg.

Dwars tegen de onrust van onze tijd,
van ingepakte zonnestrallen
blijven wij geloven
in de essentie
van het kerstverhaal.

Ondanks kraters van angst
en inktzwarte doemgedachten
staan we wijdopen
voor een ieder
zijn geloof en taal.

Kerstgedachte 2024

Buiten gewoel, onzekerheid
maar diep in ons
heeft de boodschap van toen
nog niets aan kracht
verloren.

Ondanks soms zwartgeaderde
nachten, wachten we op de
sfeervolle dageraad,
laten ons door het Kind beroeren,
in zijn oorspronkelijke
vrede-staat.

Christianne van de Wal

Foto: Piet van den Akker

Schoner koken, beter leven

VASTENAKTIE

De nieuwe campagne van de Vastenactie volgend jaar vindt plaats in Oeganda. Daar staat 'schoner koken' centraal. Waarom is dat een belangrijk onderwerp? Hoe draagt het bij aan een betere sociaaleconomische situatie van families, aan het verminderen van ontbossing en van de uitstoot van fijnstof en CO2 en zelfs aan het verminderen van zwerfafval op straat?

Dit campagneproject 2025 wil een schoner alternatief bieden aan de vrouwen in de gemeenschappen rondom de stad Kasese in Oeganda.

Vastenactie bezocht het project. En op 17 maart 2025 komt de directeur van de Vastenactie, Marc Bollerman, over het project vertellen. Dat zal zijn om 19.30 uur in 't Zand. Dan komt ook het nieuwe Hongerdoek ter sprake. Beide activiteiten zijn zeer de moeite waard.

Noteer deze dag alvast in uw agenda.

Inleveren kopij

Uw eventuele bijdrage m.b.t. onze geloofsgemeenschap kunt u tot uiterlijk 10 maart 2025 inleveren bij het parochiesecretariaat: Nieuwstr. 17, 5688 BD Oirschot, onder vermelding: plaatselijk katern Contactblad; of via E-mail: parochieblad.oir@odulphusvanbrabant.nl

Familieberichten

DOPELINGEN

OIRSCHOT en SPOORDONK

15-09-2024: Jan van Lieverloo

09-11-2024: Renze van Alphen

OVERLEDENEN OIRSCHOT en SPOORDONK

29-03-2024 Kees Smits, 78 jaar **echtgenoot van Marion Swinkels**

Kees werd geboren op 22 juni 1945 in Waalre. Omdat zijn opa veldwachter was in Oostelbeers, kwam hij in zijn jeugd-jaren al regelmatig bij de kapel van de H. Eik, de plek die hij zijn leven lang is blijven koesteren. Samen met Marion was hij gelukkig met de komst van twee dochters, voor wie hij een liefdevolle, hardwerkende en zorgzame vader was. In zijn werk, maar ook privé bestond er voor Kees geen aanzien des persoons. Hij behandelde iedereen op gelijke wijze en dat sierde hem. Hij was gedreven in zijn werk en studie en had een enorme woordenschat. Zijn privébibliotheekje aan huis was daarvan getuige.

Kees genoot van reizen, maar evengoed van de vogels in de tuin en de pruimenboom waarvan hij de vruchten graag met anderen deelde. Hij stond nog midden in het leven en was als vrijwilliger nog van harte betrokken bij de KBO en de parochie. Zijn heengaan na een kort ziekbed kwam dan ook erg plotseling en onverwacht. We zijn hem dankbaar voor de fijne wijze waarop hij bij de contactgroep in de parochie betrokken was: hartelijk, vriendelijk en zorgvuldig. We wensen Marion, Inge en Barbara, schoonzonen en kleinkinderen heel veel sterkte toe.

30-05-2024 Ellen van Heerebeek, 52 jaar

Ellen werd geboren op 26 februari 1972. Door complicaties bij de geboorte zou ze met de nodige beperkingen door het leven gaan. Haar ouders, Ad en Truus, namen deze zorg liefdevol op zich en zorgden er voor dat Ellen op haar eigen manier toch een heel mooi en gelukkig leven mocht leiden. Ellen schaterde het uit als er grapjes gemaakt werden; dan was ze op haar best. Haar jongere zusje Ingrid, zwager Mike en de neefjes Bas en Sem hadden een onvervangbare plaats in haar leven. Zij zullen Ellen erg missen, maar troosten zich met vele dankbare en onuitwisbare herinneringen. Op haar gedachtenisprentje lezen we de treffende woorden:

“Je was een zonnestraal, je was een lichtpunt van plezier. Je was een vrolijke noot, zoveel dingen waar jij van genoot. Je zorg, je lach, je traan, het is moeilijk om je te laten gaan. Met al jouw mooie herinneringen kunnen wij verder gaan.” We wensen Ad en Truus, Ingrid en Mike en Bas en Sem veel kracht en sterkte toe.

26-08-2024 Tiny van Tiel, 93 jaar

De leefwereld van Tiny was niet zo groot. Ze genoot van de contacten met goede kennissen, maar was ook vaak op zichzelf. In Sint Joris werd ze omringd met de zorgen waarvan ze afhankelijk was. Daar is haar leven tot voltooiing gekomen. Ze mag nu rusten in vrede.

31-08-2024 Trees van Hout, 75 jaar **partner van Diny van de Mortel**

Samen met Diny heeft Trees mooie jaren gekend. Ze trokken er vaak op uit voor een wandeling met de hond. Samen genoten ze van cultuur en natuur en van de contacten met familie en vrienden. Gaandeweg deed de dementie zijn intrede en zeker na het overlijden van Diny werd haar leefwereld kleiner en kleiner. Nu mogen ze weer samen zijn, zo geloven we. We wensen haar familie veel kracht en sterkte toe.

20-09-2024 Betsy Priem, 97 jaar **weduwe van Johan van Zelst**

Betsy was een moeder, oma en superoma, die overleed op de leeftijd van de sterken. Zij stichtte samen met haar man na de oorlog een gezin met vijf kinderen. Haar man was altijd bezig als kostwinner, dus de opvoeding kwam hoofdzakelijk op haar neer. Ze had een uitgebreide schare van kinderen, klein- en achterkleinkinderen. Na het overlijden van haar man koos ze er bewust voor om zelfstandig te blijven wonen, ondanks haar doofheid. Met haar wilskracht, een beetje hulp van de kinderen en diverse anderen slaagde zij hierin. Zo heeft ze van een ideale oude dag kunnen genieten. Haar gastvrijheid was spreekwoordelijk voor ieder die bij haar op bezoek wilde komen. Zolang ze in haar huis zelfstandig uit de voeten kon, was ze gelukkig. Nu is ze heen gegaan op de wijze zoals zij het graag wilde.

23-09-2024 Berry de Langen, 51 jaar **echtgenoot van Lieneke van Dal**

Na verschillende verhuizingen had Berry zijn thuis gevonden aan de Lindenlaan. Hij heeft veel aan het huis kunnen verbouwen; hij was een handige en goede vakman. Bij bouwbedrijf Smits had hij het als metselaar erg naar zijn zin. Samen met Lieneke en hun kinderen lachte het leven hem toe. Er waren zorgen om zijn kwetsbare gezondheid, maar de diagnose acute leukemie kwam als een overval. Met een bewonderenswaardige moed zag Berry dit onder ogen. In liefde verbonden met zijn gezin heeft hij zijn leven losgelaten.

De hele wereld stond nog voor hem open, het heeft alleen niet zo mogen zijn. Zijn ogen zijn voorgoed gesloten, dit doet zo verschrikkelijk veel pijn.

Berry, we wensen je een goede reis, als een vlinder zo vrolijk en zonder pijn. Een reis naar het mooie kleurrijke Paradijs, waar het met jou nog mooier zal zijn.

08-10-2024 Mieke Kwappenberg, 57 jaar

Mieke was het oudste kind in het gezin met nog twee zussen. Ze werd geboren met het syndroom van Down. Haar ouders waren ondanks de zorgen heel blij met haar. Ze had een kleurrijke band met de familie en was levenslustig. Ze was een zorgenkind, maar de lieveling van iedereen. Ze was enthousiast en hield van het leven. Ze genoot van vakanties. Op het werk was ze een lieve collega en door begeleiders en verzorgenden zeer geliefd. Ze was trots dat ze zelfstandig kon wonen in haar appartement. Ook haar neefjes en nichtjes betekenden heel veel voor haar. Haar ouders en zussen waren haar belangrijkste vangnet. Op een gegeven moment kwam de dementie in haar leven en kende ze haar naasten bijna niet meer. Ze is rustig en vredig ingeslapen.

08-10-2024 Riet Heuvelmans, 96 jaar **weduwe van Jan van Haaren**

Riet...

..... was zesde kind in een gezin van tien

..... was gastvrij en een familiemens

..... doorstond de tweede wereldoorlog

..... was Maria-aanbidster, bekrachtigd met een gezinsbezoek

..... aan Lourdes

..... ontfermde zich graag over de St. Antoniuskapel

..... had plezier in het rijmen en dichten
..... hield van de mooie natuur
..... was dankbaar voor alle zorg in haar laatste levensjaren
Riet is
..... voor altijd in ons hart.

**12-10-2024 Jo van de Biggelaar, 97 jaar
weduwe van Albert van Agt**

Jo was een lieve vrouw en moeder van vijf kinderen. Met haar huwelijk kwam ze te wonen aan de Nieuwe Dijk in Spoorndonk. Ze was sociaal en stond altijd voor iedereen klaar, wilde het iedereen naar de zin maken. Naast haar drukke gezin deed ze veel vrijwilligerswerk bij de KVO en de Spoorndonkse kerk. Ook zong ze met veel plezier in het koor. Ze was creatief en knutselde graag. Haar kleinkinderen waren haar grote trots, ze had voor iedereen belangstelling, volgde hun leven en verwenste ze graag. Na enkele verhuizingen en het overlijden van Albert kwam ze bij Joriszorg. Door een val brak ze haar heup. Na de operatie werd de gezondheid slechter en na het ontvangen van de ziekenzegening is ze rustig ingeslapen. Moge zij rusten in vrede.

**19-10-2024 Trees van Gerven, 95 jaar
weduwe van Janus van de Ven**

Trees was een tevreden vrouw en moeder van negen kinderen. Samen met haar man werkte ze hard. Ze straalde levensvreugde uit en kon genieten en laten genieten. Ze was heel gelovig, had vertrouwen in God en in de medemens. Met kracht stond ze midden in het leven. Tegenslagen heeft ze gekend met het overlijden van haar dochter en man, maar steeds hielp het geloof haar weer overeind. Ze was excentriek en creatief: ze hield van schilderen, spinnen, kaarten maken, ze had vele hobby's. De kleinkinderen werden door haar verwend met zelf verzonden kabouterverhaaltjes en lekkers. De laatste tijd werd haar gezondheid minder en is ze in het bijzijn van haar naasten rustig heen gegaan. Nu is ze weer verenigd met haar dochter en man die ze zo gemist heeft.

25-10-2024 Bets Roefs, 96 jaar

Bets leidde een eenvoudig en onopvallend leven. Ze groeide op met een broer en twee zussen. Door het overlijden van haar vader op jonge leeftijd moest er hard gewerkt worden. Samen met zus Riek, die ook vrijgezel was, vormde ze een twee-eenheid en deden ze het huishouden. Na de pensionering van beiden genoten ze van familiebezoek met de brommer. Ook maakten ze mooie fietstochtjes en busreizen. Jammer genoeg werd Riek dement en werd ze tot het einde liefdevol door Bets verzorgd. Voor Bets werd het een moeilijke tijd, ze was dankbaar voor de steun die ze van de buurman, familie en Joris thuis kreeg. Ze was ook altijd blij met de bezoeken van neven en nichten. Omdat het niet anders kon is ze nog enkele dagen in Joriszorg geweest, waar ze rustig is heen gegaan.

**07-11-2024 Drieka van Esch, 92 jaar
weduwe van Piet Oppers**

We gedenken Drieka als een lieve en zorgzame moeder, schoonmoeder, oma en overgrootmoeder, maar ook als een sterke vrouw met een groot hart voor de gemeenschap.

Drieka heeft over en voor Oirschot(tenaren) véél gedichten geschreven. Om haar hiervoor te danken nemen we een deel op van de dichterlijke woorden die dochter Christien bij haar afscheid voorlas:

Drieka is geboren in de Peperstraat als 2e bij van Esch in het gezin.

Toen ze 1 jaar was verhuisde ze op de Sporingseweg in. Daar kreeg ze in totaal nog 7 broers en zussen bij.

Ze moesten allemaal mee werken en hadden weinig vrij.

Ze leerde Piet Oppers kennen op Uden kersenfeest

De liefde is nooit meer over geweest

Een paar jaar later kon haar vader een boerderij huren.

Achteraf in de Termeidensteeg met weinig burens.

Op 30 juni 1953 gingen ze trouwen,

en konden ze aan hun toekomst gaan bouwen.

Ze gingen op de boerderij wonen,

en werden jaar op jaar verblijd met 5 zonen.

Daarna kwamen er 4 meiden bij.

Nog een jongen als laatste in de rij.

Het huis was vol een levendig nest.

Voor elk van haar kinderen deed Drieka haar best.

Naaïen, breien en haken,

ze kon van niks iets maken.

Eten koken kon ze als de beste.

Er was altijd genoeg, ook al was je de leste.

Haar kinderen hadden een fijne jeugd,

ze hadden het goed thuis.

Maar 1 voor 1 vlogen ze ook uit huis.

Altijd bleven ze welkom en stond de koffie klaar.

Niet te tellen hoeveel koffie zij zette in een jaar.

11 januari 1993 overleed Piet haar man.

Daar hadden ze allemaal veel verdriet van.

Na weken van veel zorgen en waken,

probeerde zij er toch weer het beste van te maken.

Uit het katholiek geloof haalde ze kracht,

dat maakte haar sterk.

Ze ging elk weekend trouw naar de kerk.

Drieka was een bezige bij.

"Nee" en "dat kan ik niet",

stonden niet in haar woordenboek volgens mij.

Als ze kon dan hielp ze iedereen vooruit.

Wie of wat je was dat maakte haar niet uit.

Rijmend en dichtend zette ze vlot wat op papier

Gedichtenbundels maakte ze dan ook vier

Drieka was trots op haar gezin van tien.

Ook vond ze het altijd fijn om de aangerouwden te zien.

Ze ging onder veel verdriet gebukt,

toen haar oudste kleinkind Pieter is verongelukt.

Haar 25 kleinkinderen waren voor haar heel voornaam.

En de 32 achterkleinkinderen kende ze allemaal bij naam.

Het 33ste achterkleinkind komt er aan.

Daardoor zal haar gezin uit 95 personen bestaan.

Drieka stond nog vol in het leven, een sterke vrouw zowaar.

Een luisterend oor en een warme glimlach had ze altijd klaar.